

भारताच्या आर्थिक विकासात बँकिंग क्षेत्राचे महत्व

प्रा. डॉ. गिन्हे एस.एस.

अर्थशास्त्र विभाग,
मत्स्योदरी महाविद्यालय, तिर्थपुरी,
जि. जालना

प्रस्तावना

देशाच्या आर्थिक विकासात बँकिंगक्षेत्र अत्यंत महत्वपूर्ण स्वरूपाचे आहे. भारतात पाश्चात्य पध्दतीच्या बँकिंगची सुरवात ही एकोणिसाव्या शतकाच्या आरंभी झाली. ईस्ट इंडिया कंपनीच्या कर्मचा—यांनी सुरु केलेल्या त्यावेळच्या वाणिज्य अधिकोषांना “एजन्सी हाउसेस” असे म्हणत असत. पहिली संयुक्त भांडवली बँक “बँक ऑफ हिंदूस्तान” या नावाने कलकत्त्यात सुरु झाली. सन १९०५ मध्ये सुरु झालेल्या स्वदेशी चळवळीने भारतीय बँकांच्या स्थापनेला चालना मिळाली. सन १९२० मध्ये तीन प्रांतीय बँकांचे एकत्रीकरण करून “इंपिरिअल बँक” निर्माण करण्यात आली. सन १९५५ पर्यंत तिचे स्थान फार महत्वपूर्ण होते. सन १९५५ मध्ये बँकांचे राष्ट्रीयकरण करण्यात आले व स्टेट बँक ऑफ इंडियाची निर्मिती करण्यात आली. वाणिज्य कायदा करून बँकेच्या व्यवहाराचे नियमन करण्याचे व्यापक अधिकारी आर. बी. आय. ला देण्यात आले.

प्रमुख वाणिज्य बँक व राष्ट्रीयकरण का ?

१९ जुलै १९६९ या दिवशी भारत सरकारने एकखास वटहुकूम काढून १४ प्रमुख बँकांचे राष्ट्रीयकरण करण्यात आले. ज्या बँकांचे राष्ट्रीयकरण करण्यात आले राष्ट्रीयकरणाचा अधिकार सरकारला देण्यात आला. या कायद्याचा आधार घेवून पुढे सन १९८० ला परत बँकांचे राष्ट्रीयकरण करण्यात आले. यामुळे १. बँकांवरील मुठभर उदयोगपतीचे नियंत्रण दुर करणे २. शेती, लघुउदयोग व निर्यात या क्षेत्रांना आवश्यक प्रमाणात कर्ज सुविधा मिळव्यात. ३. बँक व्यवस्थापन अधिक व्यावसायिक दृष्टीकोनातून व्हावे. ४. नवीन उदयोजकांना सुलभ व सहज वित्तपुरवठा व्हावा व उत्तेजन मिळावे. ५. बँक कर्मचारी यांना आवश्यक अशा प्रशिक्षण सेवा सुविधा मिळव्यात. यावरून भारतात बँक व्यवसायाचा उगम फार वर्षांपासून झालेला दिसून येतो. पूर्वी सावकार व सराफी पेढीवाले गरजू लोकांना कर्जपुरवठा करीत असत. यापैकी सावकार हे कर्ज देत असत सराफी आणि पेढीवाले मात्र कर्ज देण्याबरोबरच ठेवी स्विकारणे या प्रकारचे काम करत असत. त्यावेळी बँक व्यवसाय संघटित व कायदान्वये नव्हता असे म्हणता येईल.

राष्ट्रीयकृत बँकाची प्रगती व कार्य

शाखा विस्तार आणि लघुउदयोग सारख्या क्षेत्राला वाढत्या प्रमाणात भांडवल पुरवठा या राष्ट्रीयकृत बँकांच्या जमेच्या बाजू आहेत. त्याशिवाय विकासाच्या दिशेने इतर बाबतीतही त्या प्रगतीपथावर आहेत.

भारतात राष्ट्रीयकृत बँकेच्या शाखाचा विस्तार ज्या प्रमाणात झाला तेवढा शाखा विस्तार जगात कोठेही झालेला नाही. सन १९६९ मध्ये त्यांची संख्या १८०० तर सन १९९६ मध्ये ३४००० हजार झाली. ७५ टक्के शाखा खेड्यातून उघडण्यात आल्या. शाखा विस्तार बरोबर प्रत्येक बँक कार्यालयामागे असलेली सरासरी लोकसंख्या ६५००० वरून १४००० हजारापर्यंत करण्यात आहे.

राष्ट्रीयकरणानंतर बँकाचा शाखा विस्तार

वर्ष	बँक शाखा संख्या	ग्रामीण शाखा	एकुण शाखांशी ग्रामीण शाखांची टक्केवारी
१९६९	८२५०	१८६०	२२
१९९०	५८९००	३४०५०	५८
१९९६	६२८८०	३४९२०	५६

अशा प्रकारे शाखा विस्तार करण्यात आलेला आहे आणि या शाखा मधुन ग्रामीण भागात शेती व लघु उद्योगांना आर्थिक विकासासाठी वित्तपुरवठा करण्यात येत आहे.

मार्च २०११ अखेर व्यापारी बँकाच्या शाखा खालील प्रमाणे आहेत
व्यापारी बँकाच्या शाखा

बँकेचे नांव	शाखा		
	ग्रामीण	शहरी	एकुण
अ. सार्वजनिक क्षेत्रातील बँका	२०३८७	४१८२४	६२२९१
राष्ट्रीयकृत बँका २०	१४१८५	३०११३	४४२९८
स्टेट बँक समुह ६	६२०२	११७१२	१७९१३
ब. खाजगी क्षेत्रातील बँका	१३११	१०२९१	११६०२
जून्या खाजगी बँक १४	७६४	४०९३	४८१७
नवीन खाजगी बँक ७	५४७	६२३८	६७८५
क. परकीय बँका ३६	७	३१०	३१७

वरील आर बी आय बुलेटीन डिसेंबर २०११ च्या सर्वे वरुन असे दिसून येते की, सार्वजनिक आणि खाजगी बँका यांनी ग्रामीण भागात शाखा उघडण्यास सुरुवात मोठया प्रमाणात केलेली दिसून येते. सन १९६९ नंतर मोठया प्रमाणात शाखा उघडण्यास सुरुवात केलेली आहे. सन १९६९ मध्ये ६५००० हजार लोकामागे एक बँक असे प्रमाण होते, ते सन २०१०-२०११ आणि २०११-२०१२ मध्ये १३४६६ इतके झाले आहे.

शाखा विस्तारा बरोबर आज सन २०१२-२०१३ च्या अर्थसंकल्पात केंद्रीय अर्थमंत्री यांनी महिला बँक स्थापनेसाठी १००० हजार कोटी रुपयाची तरतुद करण्यात आलेली आहे. यामुळेही आर्थिक विकासात महिला ही प्राधान्याने कार्य करतील अशी अपेक्षा आहे. शाखा विस्तारा बरोबरच ठेवी गोळा करणे व कर्ज पुरवठा करण्यावर भर दिलेला दिसून येतो व त्यामुळे आर्थिक विकासास गती देण्याचे काम बँका खंभीरपणे करत असल्याचा दिसून येतो.

विकास कार्यात योगदान

भारतीय राष्ट्रीयकरणानंतर यासर्व बँकेने नफा हे उद्दिष्ट कमी करून देशाच्या विकास कार्यक्रमात त्या आता सक्रियतेने सहभागी होत आहेत. अग्रणी बँका योजनेप्रमाणे सर्व जिल्ह्यात अधिकोषाचा समतोल विकास घडवून आणण्यात त्या अग्रभागी राहिल्या आहेत. उत्पादनासाठी भांडवलाचा पुरवठा करून सर्व क्षेत्रातील उत्पादकता वाढविण्यात अप्रत्यक्षपणे का होईना त्यांनी महत्वपूर्ण भूमिका बजावली आहे. ग्रामीण भागातील शेतमजूर, कारागीर, दारिद्रेषेखालील महिला बचत गट यांना वित्त साहाय्य करून रोजगार व दरडोई उत्पन्नाची पातळी वाढवण्याचे कार्य या बँकेने उल्लेखनीय केल्याचे दिसून येत आहे.

१. प्राधान्य क्षेत्रांना साहाय्य
२. ठेवीच्या प्रमाणात वाढ
३. कर्जपुरवठा विस्तार
४. विकास योजनांचा वित्तसहाय्य

अशा प्रकारे विकास कार्यात या बँकांचे महत्वपूर्ण योगदान दिसून येते. बँकांच्या कार्यातील त्रुटी बँका या आर्थिक विकासात महत्वपूर्ण भूमिका बजावत असल्यातरी पुढील प्रमाणे काही त्रुटी दिसून येतात.

१. कर्मचारी संघटनांचा वाढता प्रभाव

आज आपण पाहतो की बँक कर्मचा—यांच्या संघटना अधिक प्रभावी झालेल्या असून राष्ट्रीयकरणामुळे त्यांना बळ प्राप्त झाले आहे. वेळोवेळी संप, घेराव, अशा मार्गांचा अवलंब करून अधिकोषण कार्यात अडथळा घालण्याचे काम केले जाते.

२. राजकीय दबाव

कर्मचा—यांची भरती, कर्ज मंजुरीची प्रक्रिया यामध्ये राजकारणाचा हस्तक्षेप होत असल्यामुळे अवाजवी राजकीय दबावांना तोंड द्यावे लागत आहे यामुळे अकार्यक्षमता वाढत आहे. त्यामुळे राजकीय हस्तक्षेप धोरण कमी असावे.

३. वाढती थकबाकी

बँकांनी गरीब शेतकरी, कारागीर, शेतमजूर अशा दुर्बल घटकांना बँकानी मोठ्या प्रमाणात कर्जाउ पैसा पुरविलेला आहे, परंतु या कर्जाचे हप्ते वेळेवर भले जात नसल्यामुळे थकबाकीचे प्रमाण वाढत आहे. वस्तुतः बँक कर्जाचा उपयोग करून घेवून या दुर्बल घटकांनी स्वतःची अर्थिक स्थिती सुधारावी, त्यांचे उत्पन्न वाढावे आणि उत्पन्नातून हळूहळू कर्जफेड करावी अशी अपेक्षा करण्यास हरकत नाही, परंतु वित्त क्षेत्रातील ही शिस्त, नियोजन, नियम ते पाळत नाहीत त्यामुळे कर्जफेड वेळेत होत नाही त्यामुळे अधिकाधिक भांडवल थकबाकीमध्ये अडकते व विकासास अडचण निर्माण होत आहे.

४. राष्ट्रीयकरणामागची उद्दिष्टे साध्य झाली नाहीत.

बँकांचे राष्ट्रीयकरणाचे धोरण जे उद्दिष्ट घेवून केले होते ते अजून पूर्णत्वाकडे नेले नाही. श्री आर के सिन्हा यांच्या नेतृत्वाखाली नियुक्त केलेल्या लोकसभेच्या अंदाज समितीने बँकांच्या या कार्याबद्दल असमाधान व्यक्त केले आहे. राष्ट्रीयकरणाची प्रमुख उद्दिष्टे साध्य करण्यात या बँकाना अपयश आले आहे. असा निष्कर्ष या समितीने काढला आहे. असमतोल दुर करण्याचा प्रयत्न केला आहे.

बँकींग क्षेत्रातील उपाययोजना

अधिकोषण व्यवस्थेची कार्य पध्दती पाहण्यासाठी अभ्यास करण्यासाठी श्री नरसिंहम यांच्या अध्यक्षतेखाली एक उच्चस्तरीय समिती गठीत करण्यात आली. या समितीने सन १९९१ मध्ये आपला अहवाल सरकारला सादर केला. त्यातील शिफारशी बँकिंग क्षेत्रातील उपाययोजना किंवा सुधारणा पुढील प्रमाणे आहेत.

१. विशिष्ट प्रदेशांसाठी स्थानिक बँका असाव्यात
२. संविधिक रोख निधीचे (SLR) सध्याचे प्रमाण जास्त आहेत कमी करावे.
३. विदेशी बँकांना भारतात शाखा उघडण्याची परवानगी द्यावी
४. प्रधान क्षेत्र तसेच एकात्मिक ग्रामिण विकास कार्यक्रम (IRDP) यांच्या कर्जावरील व्याजदरात दिल्या जाणा—या सवलतीचे प्रयोजन नाही अशा सवलतीची गरज नाही.
५. अधिकोषण क्षेत्रातील राजकीय हस्तक्षेप थांबवावा ही शिफारस करण्यात आली.
६. संविधिक रोख राखीव निधीची (CRR) टक्केवारी कमी करावी.
७. सार्वधिक रोख निधीचे प्रमाण ३८.५ वरून २५ पर्यंत घटविले
८. मार्च १९९७ मध्ये संविधिक रोख राखीव निधीची टक्केवारीही १० पर्यंत कमी करण्यात आली
९. बुडीत कर्जाची व इतर नुकसान यांची १०० भरपाई करण्याकरीता तरतूद असली पाहिजे.
१०. भांडवल तरतूद आणि हिशोब योग्य दिल्यानंतर बँकांना शाखाविस्तार व इतर निर्णय घेण्याचे स्वातंत्र असले पाहिजे.
११. खाजगी क्षेत्रातील बँका सुरु करण्यासाठी परवानगी असली पाहिजे आणि बँकाची कर्ज वसूली सुलभ व लवकर व्हावी म्हणून १९९३ मध्ये कर्जवसूली कायदा पास करण्यात आला.

बँकाची सुधारणा करण्यासाठीची अंमलबजावणी बरोबरच लहान व स्थानिक निर्मिती करणे, बँक कायद्याचे पुनर्विलोकन अशा सुधारणा होत असल्यामुळे बँका बँकिंग क्षेत्रात अत्याधुनिक पध्दतीने देणे शक्य होऊ लागले आहे. यातून एटीएम ची सेवा तसेच टेलीबँकिंग, इलेक्ट्रॉनिक फंडाटॉन्स्फर, कोअर बँकिंग, नेट बँकिंग, क्रेडीट कार्डस, डेबीट कार्डस, स्मार्ट कार्डस इत्यादीचा समावेश बँकिंग क्षेत्रात झाल्यामुळे अर्थिक विकासात भर पडत आहे. केंद्रिय अर्थसंकल्प २०१२—२०१३ मध्ये प्रत्येक सार्वजनीक क्षेत्रातील बँकेच्या ठिकाणी शाखा स्थापन करण्याचे ठरविलेले आहे. बँक सेवांच्या उपलब्धतेच्या बाबतीत असलेली प्रादेशिक विषमता कमी करण्यावर भर दिला जात आहे. बचत गटांना वित्तपुरवठा करण्याचे सहाय्य होत आहे. याच अर्थसंकल्पात आणखी एक पाउल म्हणजे महिला बँकाची स्थापना करण्यात आलेली आहे.

सारांश

देशाच्या आर्थिक विकासात बँकिंग क्षेत्र हे अत्यंत महत्वपूर्ण भूमिका बजावत असले तरी देशात अर्थव्यवस्था मंदीतून वाटचाल करत आहे. सतत वाढणा—या तेल व डिझेल किमती याचा परिणाम देशातील तेल कंपन्यांवर होत असल्यामुळे महागाई वाढत आहे. यावर आर. बी. आय. ने पण लक्ष केंद्रित करणे गरजेचे आहे. बँकिंग क्षेत्रात संगणक, माहिती तंत्रज्ञान व इतर आधुनिक तंत्रज्ञानाचा वापर केला गेल्यामुळे वित्तीय सेवा जलदगतीने होऊ लागल्या आहे. देशात आणि परदेशी संस्थामध्ये वित्तीय सेवा पुरविण्याच्या स्पर्धा वाढलेली दिसून येत आहे. देशाच्या अर्थव्यवस्था विकसीत करण्यासाठी बँकिंग क्षेत्र अविभाज्य घटक बनलेल्या आहे. उत्पन्न, उपभोग खर्च, बचत— भांडवल गुंतवणुक आणि परत उत्पन्न ही प्रक्रिया चालू राहते म्हणून बचत भांडवल गुंतवणुक आणि परत उत्पन्न ही प्रक्रिया चालू राहते म्हणून बँकिंग क्षेत्र देशाच्या विकासात महत्वाची भूमिका पार पाडत असतांना दिसून येतात.

संदर्भ सुची —

१. पैसा आणि वित्तीय रचना	—	डॉ. सी. जे. जोशी, ए. सी. जोशी
२. Indian Economy	—	Datta & Sundhanam
३. भारतीय अर्थव्यवस्था	—	प्रा. प्र. रा. कुलकर्णी
४. International Journal of Management of Economics	—	March - 2016
५. Economics Survey of India	—	2009-10, 2010-11
६. भारतीय अर्थव्यवस्था	—	रंजन कोळंबे
७. अर्थसंवाद	—	एप्रिल—जून २०१२
८. RBI Monthly Bulletin	—	Dec. 2016